

ВІТАЄМО

4 листопада відзначила 25-річчя юрист-консульт Територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Ківерцівського району

Тетяна Михайлівна РОЗУМ.

Щиро вітаємо і бажаємо щасливих днів і неба голубого, усмішок, сонця, радості і щастя.

Нехай в душі завжди горять
Іскринки радості й чекання,
Нехай не знає серце зрад,
А тільки доброту й кохання.
І у житті нехай щастить
Та молодість хай буде вічна,
А щастя прийде не на рік -
На все життя, неначе пісня.

З повагою - колектив.

7 листопада відзначати-
ме День народження

Олександр Тихонович ДРУКАЧУК.

Бажаємо міцного здоров'я, родинного тепла і затишку, добра і достатку. Хай люди повагають і ласку дарують,

У домі достаток і ніжність панують.
Нехай обминають Ваш дім всі тривоги,
Хай стеляться довгі життєві дороги.
Хай радісно в серці добро зацвітає,
Хай Ангел небесний на крилах тримає.

З повагою - друзі.

Сьогодні 5-й День народження зустрічає

Дмитрик КАЧКОВСЬКИЙ.

Любого іменинника вітають **мама, тато, братик, бабуся Наталя, дідусь В'ячеслав.**

Як п'ять виповнюється рівно,

Вже видно вдачу безсумнівно.
У ній є сила, що від тата,
А ласку мама вміла дати.
Хай веселочка барвиста
І зірочка промениста
В п'ятиріччя, в таке свято
Несуть щастячка багато.
Казкових пташок, звірят
Й цілий мармеладний сад,
Сміху, радості, усмішок,
Цікавинок і потішок!

8 листопада зустріла повноліття студентка Київського національного авіаційного університету

Ольга ЗАЙЧУК.

Дорогу донечку і сестричку вітають **мама, тато, брати Микола і Віталій** та зичать міцного здоров'я, щоб завжди усміхалися зорі, вишитими рушниками стелилася

доля, а серце було сповнене теплотою, добротою і ніжністю. Нехай вітер з берегів юності принесе на своїх крилах вічну молодість і палке кохання.

Усе найкраще, що життя приносить,
Хай подарує цей святковий день,
І щедра доля хай уділить досить,
Здоров'я, щастя, радісних пісень!

7 листопада зустріне 55-у осінь ківерчанин

Олександр Тихонович ДРУКАЧУК.

Люблячого чоловіка, турботливого тата і дідуса щирозадушно вітають **дружина, діти, внуки і свати.**

Наш славний і рідний, найкращий у світі,

З Тобою нам завжди затишно й світло,
Ти гарний господар і батько чудовий,
Даруєш турботу та море любові.
Спасибі за ласку, за руки умілі,
Що вмієш підтримати словом і ділом,
Що в рідному домі надійно та щиро,
Живи нам на радість у щасті та мирі.
Хай Бог милосердний з високого неба
Дарує усе, чого Тобі треба,
А Матінка Божа - Цариця Свята -
Дарує щасливі і довгі літа!

ДУХОВНІСТЬ

МОЛИ БОГА

Вишнівська громада 29 жовтня мала велике свято - відкриття і освячення храму Великомученика Дмитра Солунського. З цієї нагоди на Ківерцівщину приїхав митрополит Луцький і Волинський Ніфонт. Саме з його благословення п'ять років тому за ініціативи депутата обласної ради, благодійника Петра Олешка розпочалися організаційні роботи по створенню в селі духовного центру. Нині непросто будувати хату, а зважитися у такий

трое з них віддали свої земельні ділянки під спорудження церкви, це: Лідія Степанівна Нерон, Хома Петрович Климчук і Домінікія Леонтівна Косміна. Одна з пенсіонерок 96-річна Марія Корнійвна Демедюк (на фото праворуч) щомісяця впродовж цього часу перераховувала своїх 110 грн на спорудження церкви.

- Уся Вишнівська громада об'єдналася, - радіє Петро Степанович, - кожен долучався до цієї

короткий термін спорудити величний храм - коштує не лише значних матеріальних, а й духовних сил. Та з волі Господньої, при підтримці і сприянні владика Ніфонта, а також намісника Свято-Успенської Почаївської Лаври архієпископа Володимира, який подарував ікону Почаївської Божої Матері та благословив громаду села, церковної двадцятки, в яку з перших днів увійшла і Борохівський сільський голова Валентина Демидюк (жертводавець, як і її родина); при активності селян і допомозі доброчинців - козацьких побратимів отамана Волинського козацтва, однокласника отамана - народного депутата України Анатолія Горбатюка - результат не забарився. Допомогало і духовенство Ківерцівського благочиння УПЦ і зокрема благочинний Олександр Кондратюк. Та без підтримки і бажання самих жителів Вишнева чи вдалося би спорудити таку духовну перлину?! Зазначу, що люди потрудилися на славу і їхній внесок великий. Так, наприклад,

справи. Кожна сім'я наближала день відкриття новозбудованого храму, який стане не лише окрасою і духовним центром у Вишневці.

Багато зробили для цього і сім'ї Петра Васильовича Демидюка, Надії Василівни Степанюк, Галини Петрівни Рожаків, Олексія Петровича Цитаря; сім'ї Новаків, Вітер, Шевчуків, Ковальчуків, Климчуків...

- А починалося все з того, що я не міг спокійно спостерігати, як односельчани щоразу, місячи багнюку, і в непогоду йдуть на Богослужіння в інші села - в Борохів, Піддубці. А вже мрія кожного, ще з прадідів, мати свою

церкву у селі. Цю ідею благословив реалізувати владика Ніфонт, до якого я й підійшов зі своїми ідеями, він же й послав на допомогу от. Онуфрія. Спочатку мали тимчасовий храм, зведений першим настоятелем села от. Михайлом. Нинішній настоятель храму от. Ігор ревно несе в селі свою службу. І хоча, як пригадується, те саме перше зібрання ініціативної групи було дуже бурхливе, все уже в минулому. А нині велично постав в усій красі новий храм Волині.

Такі труди благодійників не були марними. На свято з нагоди відкриття і освячення новобудови прибуло окрім місцевих жителів і з навколишніх сіл, багато священнослужителів, семінаристів. Суботній день жовтня вітав усіх не лише гостинністю вишнівців, а й чудовою погодою золотої пори, не по осінньому теплим ласкавим сонцем. А ще - світлою радістю і духовним піднесенням, що витали не лише в серцях присутніх, а й у повітрі.

Усе відбувалося, як і годиться в

орден Дмитрія Ростовського Петру Олешку. Жертвував на спорудження храму, подарував панікаділо і хоругви Народний депутат України Анатолій Горбатюк, якого з цим селом тримають і родинні стосунки. Він допомагав і у Піддубцях, адже на реставрацію храму 1775 року, який був у плачевному стані, Анатолій Олексійович спромігся добитися з Державного бюджету кілька мільйонів гривень. Тож відзнаки Церкви для нього заслужені. Нині він допомагає у спорудженні храму в Борохові. До благородної справи долучилися і волинське козацтво, тому вишнівці дякували жертводавцям, серед яких власник агрофірми Віктор Корнійчук, директор Агро-експрес-сервіс Сергій Костюк і отаман козацької варті Сергій Сахарук (на фото внизу).

У храмі до Причастя було багато дітей, людей різного віку. Село живе повноцінним життям. З року в рік зростає його добробут. А якщо є діти, які настоятеля храму вже вважають господарем села, то духовні

процеси освячення. Цю місію виконало духовенство на чолі з архієпископом Ніфонтом. У дарунок прихожани отримали з його рук й зображення Віфлеємської зірки, привезеної ним з гори Афон. Вона тепер освятиме душу кожного, хто приходить сюди.

Божественна літургія проходила у переповненому храмі, адже поради за вишнівців прийшло багато людей і з навколишніх сіл. Хресним ходом пройшли вони тричі навколо храму з особливим піднесенням і умиритворенням.

Краплі живої свяченої води зволожували обличчя присутніх, як і слюзи невимовної радості. І, як годиться, нагородили за такої події отримала вишнівська церковна громада, окремі її члени. Серед таких: церковного медалью нагороджені активістка Любов Василівна Чиж, староста Василь Арсенович Новак. За заслуги перед УПЦ, за благодійність владика Ніфонт вручив

цінності житимуть і міцнітимуть.

- За чотири роки громада села зцементувалася ще більше, монолітнішою стала. На толоку приходили і діти, й літні люди. Одна 80-річна бабуся, несучи цеглину, мовила: «Хочу ще помолитися в цьому храмі». І в цьому, вважаю також наша немала заслуга, що зуміли організувати громаду, - переконаний Петро Олешко, який допомагав селянам значними власними коштами. Ажде за 5 років побудови храму освоєно більше 1 млн. гривень. Головне джерело надходження їх - від сільської громади. Кожен поклав свою цеглину в стіни храму, зробивши при цьому ще один важливий крок до вічного.

На цьому наголошує і Митрополит Луцький і Волинський Ніфонт: - Кожна стежина людська веде до храму. Вона, як жива артерія організму, що живить душу. Звідси приймаємо і Святе Причастя, і Святою водичкою освячуємося, і пасочки несемо. Як у лікарню, ви будете йти і у цей новозбудований храм за духовним зціленням. Тут - і радість, й утіха, й очищення, й здоров'я, і спасіння наше. Ця благодатна помічниця укріпить вас. Храм - це невичерпне джерело.

Наші предки знали, що таке Бог, і як щасливо вони жили! Хоч і ходили босими ногами по землі,

ЗА НАС

шляху, хоч і нелегко у цьому. Бо не все людина може, та усе може Всевишній. Але варто лиш повірити Богу, що ти усе зможеш з Його волі, і будь-яка справа під силу. Лише через уповання на Бога, а не наші власні сили, усе для нас можливе. За нами лиш діло, устремління, праця, а результат – від Бога. Новозбудований сільський храм дасть кожному ще одну можливість збагатити світ навколо себе, самим пізнавши духовні цінності. Адже те, до чого кличе серце – вічне.

Анатолій Горбатюк, Народний депутат України, родом із сусіднього села.:

- Радію разом з

усіма присутніми у храмі. І чим більше буде меценатів, які будуть спрямовувати фінансові ресурси,

але співали, жили і раділи, бо були з Богом, з живою вірою. Сьогодні немає такого життя, є лиш крики, феєрверки...

Храм – це школа, інститут, університет, щоб навчитися терпіти, вірити, прощати, надіятися. Це така духовна школа, яка вчить і дорослих, і малечу як спасати свою душу.

Все наше життя пов'язане з храмом: народжується дитинка – хрестимо, виповнюється їй сорок днів – вводимо в церкву, у сім років – вперше ведемо до таїнства Сповіді. В любові сердець подружжя йде сюди до вінчання. І так все життя. І коли воно закінчується, тіло знову сюди приносимо – тут здійснюється відспівування і проводжаємо у Вічність. А родина знову йде до храму – на дев'ятий день, сороковий, на роковини, на Проводи, в День Ангела.

Тож живімо великою надією, вірою, і люди наші з-за кордону повернуться на рідну землю – ті, що як писав Т.Шевченко, «розбіглися, як руді мишенята».

Вітаю усіх з освяченням і відкриттям храму. Про цю радість сповіщу й Блаженнішого Володими-

ва відбулася. Вона постала в усій красі. Народилася, як дитинка, і ми усі радіємо цьому.

Високе благо зібрати у серці світло, щоб пролити його на людей, серед яких проживаєш. Це світло помислів, дій, вчинків, нашої любові. Петро Олешко зі своїми друзями не заспокоюється на зробленому. Споруджується церква у Борохові. Він впевнений – зроблено багато, а решта під силу громаді. А от у селі Діброва Борохівської сільської ради ще немає церкви. Тому його ідею підтримала громада також, як і ініційоване ним створення церковної двадцятки. От і відбулося вже з благословення Митрополита Луцького і Волинського Ніфонта

іншу матеріальну допомогу для будівництва церков, тим вищий матимемо рівень духовності, тим моральнішим буде наше суспільство.

Людмила ОЛІЩУК,
Анна ЯКИМЧУК.
Фото автора.

ДОБІДКОВО

Пам'ять святого Дмитрія Солунського з давніх часів була пов'язана з подвигом воїнів, патріотизмом і захистом рідної землі. Нині ми урочисто відзначаємо пам'ять великого мученика, подивляємо його любові до Бога і схилимо наші голови перед його смертю за Христа. Християнство – це єднання нашого життя з Богом.

любові?! Хто любить, той готовий на будь-яку жертву. Хто любить, той старается зробити радість улюбленому, як добра дитина хоче зробити радість батькові та матері. Любов до Бога і жертва для нього мусить бути невід'ємною ознакою кожного християнина: "Хто зможе відлучити нас від любові до Христа? Чи горе, чи утиск, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч? Як написано: "За Тебе нас цілий день умертвляють, нас вважають за овець приречених на заклання". ...Бо я пересвідчився, що ні смерть, ні життя, ні ангели, ні влади, ні сили, ні вишина, ні глибина, ані інше якесь створіння не може відлучити нас від любові Божої, яка в Христі Ісусі Господі нашім! Шкож, сьогодні ми знову і знову звиваємо: свяятий великомучениче Дмитрії Солунський, моли Бога за нас грішних. Амінь.

ра. Вперше вам повідомляю про те, що наприкінці листопада до Луцька з Греції прибудуть мощі Дмитрія Солунського.

Відтепер ви маєте у селі Вишнів свого Небесного покровителя. Вітаю вас! А ця Віфлємська зірка нехай зігріває серця і душі ваші.

Люди не приховували свою радість. Адже така благодать зійшла! Як стверджує владика Ніфонт, храм – це серце духовності і культури. Серце нашої національної духовності.

Для повного завершення робіт в церкві необхідно ще розписати стіни. Облаштувати дзвіницю, провести благоустрій навколо. Та головне – є служба вже, що відбувається не в тимчасовому приміщенні, а в новому освяченому храмі.

Задоволений і не скриває радості настоятель от. Ігор:

- Багато почуттів переполює. Є тривога і хвилювання. Але церк-

закладення капсули і освячення наріжного каменя на місці побудови майбутнього храму імені Серафима Саровського.

Несімо ж світові любов і світло наших чистих сердець, виконуючи свій найголовніший обов'язок на землі. Бо саме так, цеглинка до цеглинка зводимо у серцях своїх храм Христовий. Серце, що чує поклик неба, зростає у своєму внутрішньому духовному

ВІТАЄМО

Сьогодні 15-ий День народження завітав до нашої дорогої внучки, хрещениці і сестрички

Марійки
СВИСТУН.

Нехай соловейко Тобі співає,
Цвіте калина у саду,
Лелека щастя принесе,
Зозуля сто літ накує.
Нехай Тобі сонечко сміється,
Наука леко хай дається,
А доля світлою хай буде,
Щоб поважали Тебе люди.
І друзі хай не забувають
І в усьому допомагають.

З повагою і любов'ю – дідусь Мирослав,
бабуся Марія, хресні батьки Ольга та
Олександр і сестрички
Вікторія і Катруся.

7 листопада святкуватимуть 30 років подружнього життя жителі с. Хорлупи

Валентина Митрофанівна і
Віктор Михайлович ЖАБСЬКІ.

Тридцятирічний ювілей —
Як здорово, як мило.

У Вас багато так дітей
І сонечко завжди для Вас світило.
Нехай букет святкових квітів
Вам скаже все за нас!
Про те, що так багато років
Цінуєм дуже Вас.

Бажаєм жити довго і щасливо,
Щоб кожен день був схожий на диво.
Хай діти приносять Вам радість,
Дорогу до хати забуде хай старість.
Живіть у здоров'ї, у щасті і силі,
Літа проти Вас нехай будуть безсилі.
Нехай зозуленька кує Вам щоліта
Многая, многая, многая літа!

З любов'ю – діти та онуки.

4 листопада відзначила День народження
Надія Костянтинівна
ПАРАСЬОН

із села Озерце.

Матусю-бабусю-прабабусю,
Рідненька, найкраща, єдина,
Вас щиро вітає вся наша родина.
Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є,
Хай силу й здоров'я Він Вам дає.
Нехай Ваш Ангел-охоронець
Ніколи не зліта з плеча,
Господь Бог й Пречиста Діва
На многи збереже літа.

З любов'ю - дочки Ольга і Євгенія,
зяті, внуки, правнуки.

4 листопада відзначає 70-річчя голова ветеранської організації райвідділу внутрішніх справ

Петро Якимович ГОМЕНЮК.

Літа цілі не просто цвітом,
А проростали у труді,
Дорослими вже стали діти,
А Ви душею молоді.
Хай усе бажане здійсниться!
Примножуй щастя, спокій та тепло!
Порозуміння й мир в оселі
Приємність щоб завжди несло.
Хай щастя панує у Вашому домі
І радість у ньому живе,
Здоров'я міцного і щирої долі
Хай Бог посилає і Вас береже.

З повагою – ветерани
органів внутрішніх справ.

Президія районної
ради ветеранів сердечно
вітає

Петра Якимовича
ГОМЕНЮКА,

заступника голови районної ветеранської організації,
голову ради ветеранів рай-

йонного відділу внутрішніх справ МВС України з 70-річчям від Дня народження.

Прийміть найщиріші вітання, міцного Вам здоров'я, добра, домашнього затишку і тепла.

У цей святковий світлий день,
Коли настав Ваш ювілей,
Ми щиро Вас усі вітаєм,
Добра і радості бажаєм.
Хай обминають Вас тривоги,
Хай Бог дасть щастя на путі,
Хай світла, радісна дорога
Завжди Вам стелиться в житті.
То ж не старійте і не знайте
В житті ні смутку, ані бід,
У серці молодість плекайте,
Живіть до ста щасливих літ.

